

בתי המשפט

011722/06 בל		בית הדין האזורי לעבודה בירושלים	
09/01/2007		כב' השופטת אורנית אגסי	בפני:

בעניין:

המערער ע"י ב"כ עו"ד כהן איתמר
נ ג ד
המוסד לבטוח לאומי
המשיב ע"י ב"כ עו"ד קרן גלבו

פסק דין

1. זו הפעם השלישית שענינו של המערער עומד לדיון בבית דין זה, בערעור על החלטת הועדה הרפואית לעררים.
ערעור זה הינו על ההחלטה של הועדה מיום 1.8.06 אשר השאירה את החלטותיה הקודמות על כנם וקבעה למערער 15% נכות בלבד לאחר שניכתה בגין מצב קודם 40% נכות.
2. להלן עיקרי התגלגלותו של המערער בפני הועדות השונות של המשיב:
 - א. המערער הגיש תביעה להכרה בפגיעות שנגרמו לו, לטענתו בשל חשיפה לעופרת ואשר גרמו לנכות רפואית בגין מצבו הלבבי. תביעתו נדחתה על ידי המשיב והוכרה בחלקה באשר לנזק הלבבי בעקבות פסק הדין של בית הדין בתיק בל 2309/99.
 - ב. המערער עמד בפני ועדה רפואית והועדה לעררים קבעה כי נכותו הרפואית עומדת על 50%, אך ניכתה מנכות זו 40% בגין מצב קודם. הועדה נימקה את הניכוי בשל "ריבוי גורמי הסיכון" שאליהם נחשף המערער. סה"כ הועמדה נכותו הצמיתה על 10% ובצירוף תקנה 15 נקבעו למערער 15% נכות.
 - ג. המערער ערער על החלטת הועדה וב"כ הצדדים הגיעו ביניהם להסכמה אשר לה ניתן תוקף של פסק דין ביום 10.11.05, כדלקמן:

"עניינו של המערער יוחזר לועדה הרפואית לעררים, באותו הרכב שתתייחס לנושאים המצויינים להלן בלבד.
הועדה תקבע אם קיימים ממצאים עובדתיים מוכחים קודמים, עליהם היא יכולה להסתמך לענין ניכוי מצב קודם.
ככל שאין ממצאים כאמור, לא תהיה הועדה רשאית לנכות מצב קודם, וזאת בהתאם להלכת מרגוליס.
הועדה תתייחס לתעוקת החזה ממנה סובל המערער, בהתאם לחוות דעתו של ד"ר רוזנבאום, ותקבע אם היא מזכה את המערער בנכות, אם לאו. החלטת הועדה תהיה מנומקת."
 - ד. על אף הקבוע בפסק הדין, הועדה לעררים שהתכנסה ביום 7.2.06, חזרה על החלטתה מבלי שהתייחסה לאמור בהודעה המוסכמת ובפסק הדין ובהתעלם מהוראות פסק הדין בהחלטה בלתי קריאה ומובנת.
 - ה. המערער ערער שוב על החלטה זו לבית הדין לעבודה וביום 28.5.06 ניתן תוקף של פסק דין להסכם פשרה נוסף שבין הצדדים, בו נקבע כדלקמן:

"משהוועדה הנכבדה לא מילאה אחר פסק דינו של בית הדין מיום 10.11.05, יוחזר עניינו של המערער לוועדה הרפואית לעררים, באותו הרכב, שתתייחס לנושאים המצויינים להלן בלבד.

הועדה תקבע אם קיימים ממצאים עובדתיים מוכחים קודמים, עליהם היא יכולה להסתמך לעניין ניכוי מצב קודם. ככל שאין ממצאים כאמור, לא תהא הוועדה רשאית לנכות מצב קודם, וזאת בהתאם להלכת מרגוליס.

הועדה תתייחס לתעוקת החזה ממנה סובל המערער, בהתאם לחוות דעתו של ד"ר רוזנבאום, ותקבע אם היא מזכה את המערער בנכות, אם לאו. החלטת הועדה תהיה מנומקת.

תשומת לב הועדה, כי אין לנכות גורמי סיכון ולהתייחס אליהם כאל מצב קודם, כפי שעשתה הועדה בהחלטתה מיום 7.2.06. ככל שתקבע הועדה כי אכן קיים מצב קודם, היא תערוך חשבון עובר ושם מדויק, המסתמך על מסמכים רפואיים שיצוינו בפירוט בפרוטוקול.

המערער עומד על הוצאותיו (לאחר שויתר על הוצאותיו בערעור הקודם על אותה ועדה באותו ענין). המשיב משאיר ענין זה לשיקול דעת בית הדין בהתחשב בעובדה שניתנה הסכמה".

1. הגם שהסכם הפשרה ופסק הדין היו ברורים והנחו את הועדה לפעול על פי הלכת מרגוליס, דנה הועדה החדשה שהתכנסה ביום 1.8.06 בענינו של המערער והותירה את ההחלטה על כנה ומכאן עומד ערעור זה בפני.

3. טענות המערער

- א. הגם שענינו של המערער חזר אל הועדה עם הנחיות ברורות, כיצד לפעול בהתאם להלכת מרגוליס וכי ניכוי מצב קודם יעשה רק על סמך ממצאים מוכחים בלבד, התעלמה הועדה בקביעותיה מכל ההנחיות שקיבלה בפסק הדין וחזרה על החלטתה הקודמת בצירוף נימוקים לא עניינים.
- ב. במסגרת הדיון בוועדה חלקו הרופאים על חוות דעתו של ד"ר קפלינסקי, אשר הכיר במחלת הלב של המערער כמחלת מקצוע ופועל יוצא מכך ניסו למצוא את הדרך לנכות מאחוזי הנכות בגין "מצב קודם".
- ג. החלטת הועדה בגין ניכוי מ"מצב קודם" מבלי להתייחס כלל להלכת מרגוליס ובהתבסס רק על טענה של גורמי סיכון, שגויה ודינה להתבטל.
- ד. אין חולק כי למערער לא הייתה נכות קודמת וכל שעמד בפני הועדה בהפחתה בגין מצב קודם היה גורמי סיכון ובכך מודה הועדה כי לא קיים אצל המערער מצב קודם.
- ה. על כן, באופן חריג מבקש המערער כי בית הדין יקבע את נכותו על סמך כל הנתונים המפורטים בפרוטוקולים של הועדה ויפעל על פי פסק דין מרגוליס ויקבע כי הועדה לא הייתה רשאית להפחית בגין "מצב קודם".
- ו. הבקשה דלעיל של המערער, נסמכת על כך כי הסוגיה היחידה העומדת בפני בית הדין היא בשאלה משפטית מובהקת ואין מחלוקת על דרגת הנכות הרפואית והפעלת תקנה 15 ואף אין מחלוקת כי למערער היו אמנם גורמי סיכון, אך לא היה לו מצב קודם.

4. טענות המשיב

- א. המשיב טען בעל פה בפני בית הדין כי מסכים הוא להחזיר את ענינו של המערער לוועדה בהרכב אחר שכן הועדה אכן לא פעלה על פי פסק הדין כפי שנדרשה, אך קיימים מסמכים בתיקו הרפואי לענין מצבו הקודם שכן הוא טופל במרפאת שיקום חולי לב במכון הלב לפני האירוע.
- ב. משלא התייחסה הועדה לממצאים עובדתיים מוכחים, יש להעביר ענינו של המערער לוועדה בהרכב חדש, לידון בענינו של המערער.

הכרעה

5. משהוחזר על ידי בית הדין ענינו של המערער לוועדה הרפואית לעררים, פעמיים, עם הוראות מדויקות

ומפורשות אשר ניתן להם תוקף של פסק דין, על הועדה היה להתייחס אך ורק לאמור בהנחיות בהסכמי הפשרה שניתן להם תוקף של פסק דין, לפעול על פיהם ולא לקבוע את קביעותיה בהתעלם מהם.

6. הלכה פסוקה היא כי שעה שנותרה נכות כתוצאה מתאונה ובעניינו נוצרה נכות בגין "מצב קודם", כטענת הועדה, חייבת הועדה לערוך חשבון עובר ושב על בסיס נכות שנגרמה בגין "מצב קודם". בשל כך על הועדה להצביע על סמך נתונים מוכחים מה היה המצב הקודם וכיצד נוצר ואם היה נבדק המבוטח על ידי הועדה לפני קרות התאונה, באם היה נקבע לו שיעור נכות ובאיזה גובה.

7. לאחר עיון בכל טענות הצדדים ובכל החומר אשר בתיק, לרבות פסקי הדין, דו"חות הועדה, מסקנתי היא כי דין הערעור להתקבל מהנימוקים הבאים:

א. אין מחלוקת כי הועדה לא פעלה בהתאם לפסקי הדין הקודמים ואפילו לא שינתה את הרכבה והתעלמה בכל ישיבותיה גם לאחר קבלת פסקי הדין, מהוראות בית הדין.

ב. על הועדה היה לפעול על פי הלכת מרגוליס, לגבי "ניכוי מצב קודם" ולפרט את הממצאים והרישומים הרפואיים עליהם היא מתבססת בקביעה של "מצב קודם", בפרט עת קובעת היא כי יש לנכות בגין "מצב קודם" 40% משיעור הנכות שנקבע למערער ולהתייחס באופן מסוים למסמכים המוכיחים היות "מצב קודם", במקרה של המערער.

ג. הועדה לא פירטה ולו ממצא אחד לכך שהמערער סבל קודם לכן ממחלת לב, טרם האירוע התאונתי, התעלמה לחלוטין מהמפורט בהודעה המוסכמת מיום 28.5.06 והסבירה את קביעתה לענין "מצב קודם" בגורמי הסיכון של עבודת המערער עם עופרת במהלך שנים רבות.

ד. לא זו אף זו, הגדילה הועדה וקבעה כדלקמן בניגוד להלכת מרגוליס:

"לכן הועדה איננה מנכה מצב קודם אלא קובעת את החלק היחסי של העופרת

בתרומה להופעת מחלת הלב ומעריכה אותה 10%..."

עולה מכך, כי הועדה החליטה לשנות את אחוזי הנכות שנקבעו למערער ולא להפחיתם על פי "מצב קודם", דבר שהועדה אינה רשאית לעשות, לא כל שכן שהחלטתה זו מתעלמת וחורגת מפסק הדין.

ה. משקבעתי כי הועדה חרגה ולא פעלה על פי פסק הדין, וקביעותיה אינם מתבססות על ממצאים מוכחים וחד משמעיים לענין מצב קודם, שגתה הועדה מבחינה משפטית שעשתה שימוש בסמכותה וניכתה אחוזי נכות בגין "מצב רפואי קודם" על פי ההלכות שנפסקו בענין זה (דב"ע נג' 46/01 מרגוליס נ' המל"ל, דב"ע נז' 6/01 קסנטיני נ' המל"ל).

8. מכל האמור עולה כי זהו המקרה החריג בו על בית הדין לקבוע את גובה הנכות של המערער ולא להחזיר את ענינו של המערער לוועדה ועל כן, מבטל בית הדין את החלטת הועדה בדבר הניכוי מ"מצב קודם" וקובע כי למערער 50% נכות לפי סעיף 9(1)ג) IV כפי שנקבע על ידי הועדה לעררים ובתוספת תקנה 15, סה"כ 75% נכות.

9. משנתקבל הערעור, הנני מחייבת את המשיב לשלם למערער שכ"ט עו"ד בסך של 3,000 ₪ בצירוף מע"מ בתוך 30 יום מהיום.

בקשת רשות ערעור יש להגיש לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לצדדים.

**ניתן היום י"ט בטבת, תשס"ז (9 בינואר 2007) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.**

אורנית אגסי, שופטת

011722/06בל 730 מיטל מלכה